

Capitulū quartū.

Tertius at nec in forma stabat hūa/
na. nec in spē descendebat colūbe h̄ in
voce tān̄ audiebat descendere desur/
sus. h̄ hoc cōfessio est insipiētuz hēti
cor. Prudentiores at hēti nō dicunt
tres vnū esse deuz h̄ tres habē eandē
idn̄az qđ magl. macedoni^o qđ homou
syon p̄fiterē. Videat^o qđ qđs cui sit eglis
Nō dixit hic ē fili^o nr̄ dilectus vt ne
quēadmodū de^o ita r̄ spūscūs videat^o
p̄r̄ ch̄ri fuisse. Nā si eglis s̄t p̄ oīa quē
admodū ille p̄nitare est hōzatus sic r̄
spūscūs. Si at̄ deus qđē p̄r̄ est qđ filiū
h̄z. spūs at̄ scūs nec est p̄r̄ qđ nec filiū
h̄z. nō ē p̄ oīa eglis. Nec dicit^o ē hi s̄t
filiū mei dilci ne cū ch̄ro etiā spūscūs
fili^o putaret. Si at̄ nō est fili^o quēad/
modū ch̄r̄s h̄ mīster fidelis ch̄ri nō ē
equalis ch̄r̄o

Dicut columbam

Id spūscūs spēz colūbe suscepit. qm̄
p̄re oīb̄is aīalibus hec cultrix ē char/
ritatis. Dēs enīz spēz iusticie qđ h̄nt
fui dei in vētate: p̄nt h̄re r̄ fui diabo/
li in simulatiōe. Nāz enī diabolus r̄
māfuctos r̄ hūiles: h̄z castos: r̄ elemo/
synarios r̄ ieiunos r̄ oēm spēz boni:
quā creauit deus ad salutē hoīm. I/
plas spēz r̄ diabolus itroduxit ad se/
ductionē vt̄nt bonū vez r̄ bonū si/
mulatū p̄fusio fiat: vt̄ simplices hoīes
qđ boni veri r̄ boni simulati differētiā
intelligere caute nō p̄nt: dū quer̄t bo/
nos dei fūds incurrāt in seductores
diaboli. Sola at̄ charitate sci spūs nō
pōt immūd^o spūs imitari. Dīs ḡ spēz
iusticie i impostorib^o iucit. sola gr̄avē
charitatis dei nō inuenit nisi i fuis dei.

Id ergo h̄ac puatā spēm charitat. s̄
bi soli suauit spūscūs: vt̄ p̄ nulli^o in/
sticia r̄ testionū sic p̄gnoscat nisi vbi ē
spūscūs: quēmodū p̄ gr̄am charitat.

Hic est fili^o meus

dilectus in qđ cōplacui. Et vide i mō
te sic dicit. Hic ē fili^o me^o dilectus in qđ
mibi cōplacui ipm̄ audite. Hic at̄ i mō
mō dixit in qđ p̄placui. qđ illic ex pte iā
cognoscebāt filiū dei: h̄ qđ putauerūt
errātes ch̄m moysi r̄ helie similit̄ eē.
id addit ipz̄ audite. n̄ vt̄ leges r̄ p̄phe/
tas nō audiat. h̄ vt̄ euāgeluz aplius
audiat qđ legē r̄ p̄phetas: vt̄ scir̄t qđ
ipe dñs ē legis r̄ p̄phetaz. Hic at̄ cū
nō adhuc cognosceret ch̄ri p̄sona nō
p̄ueniebat dicē ipm̄ audite: qm̄ qđ p̄/
sona firmē cognoscat. tunc r̄ doct̄ria
fideliter suscipitur quoniā persone di/
gnitas cōmendat doct̄rinam.

Capitulū quartū

Hinc ductus

est iesus in desertū a spū vt̄
tentaret a diabolo. Et co/
qđ s̄biūgit dicēs. vt̄ tētare^t a diabolo
ōndit qđ a spūscō est duct^o. Sed nō qđ
minor maioris p̄cepto. h̄ qđ maior mi/
noris hortatu. Nā nō solū ductus aut
adduct^o dicit^o: qđ alicui^o p̄tate ducit. h̄
etiā ille qđ alicui^o rōnabili exhortatio/
ne placat. Sicut sc̄ptū est de andrea.
Hic inuenit simonē frēm suuz r̄ dicit
ei Inuēim^o messīā qđ d̄r ch̄r̄s: r̄ addu/
xit euz ad iesuz. Ecce nō p̄tate eū ad/
duxit h̄ rōne placuit. quēadmodū si
m̄gr̄ milituz videat dñantē tyrānum
r̄ det p̄siliū regi dicēs. Exi obuiā illi
qđ tota perit puicia. Nā fortior ē tuā
fama qđ mea virtus: r̄ ecce rex a ma/
gistro milituz ducit r̄ tñ nō est mior
eo qđ ducit. Ad diaboluz iesus duct^o ē
vt̄ tentaret. Ad hoīes quidē diabol^o
vadit vt̄ tentet. eos. nō hoīes ad dia/
boluz vt̄ tentent ab eo. Quoniā at̄ ad/
uersus ch̄m diabol^o ire nō potēat id
cōtra diabolū ch̄r̄s p̄cessit. Cōstat
in nobis eē qđqz baptismata. Unū in
verbo sicut r̄ ch̄ristus dixit: Et vos